

KÖK ve EK

Bir sözcüğün parçalanamayan, anlamlı, en küçük parçasına kök denir.

Sözcüğün kökü bulunurken sondan başa doğru ekler çıkarılır ve sözcükle anlam bağlantısını kaybetmeyen en küçük parça kök olarak bulunur.

dur-ak-lar

balık-çı-lar

Uyarı!

Kök bulunurken ek ve kök arasındaki anlam bağlantısı çok önemlidir. Ek çıkarıldıktan sonra kalan kök, sözcüğün tamamı ile anlam bağlantısı kaybetmemiş olmalıdır.

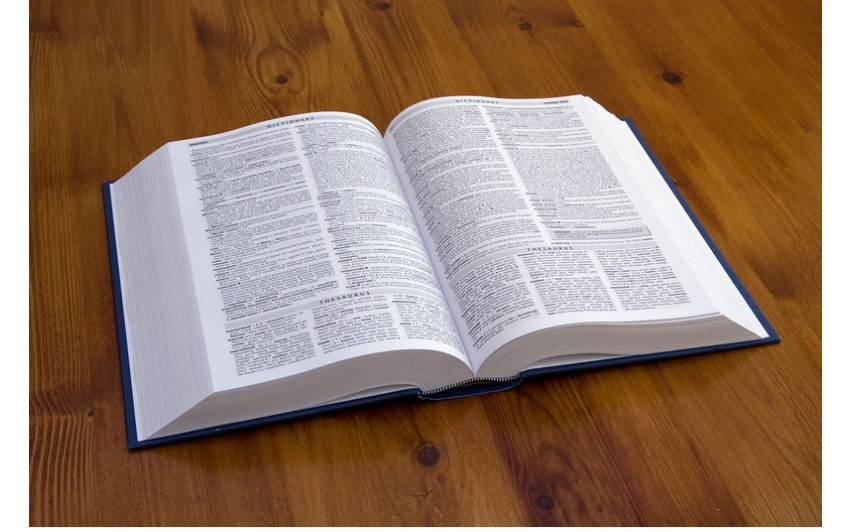

Örnek: "balıkçılar" sözcüğünün kökü "bal" olamaz. "Bal" ve "balık" sözcükleri arasında anlam bağlantısı yoktur.

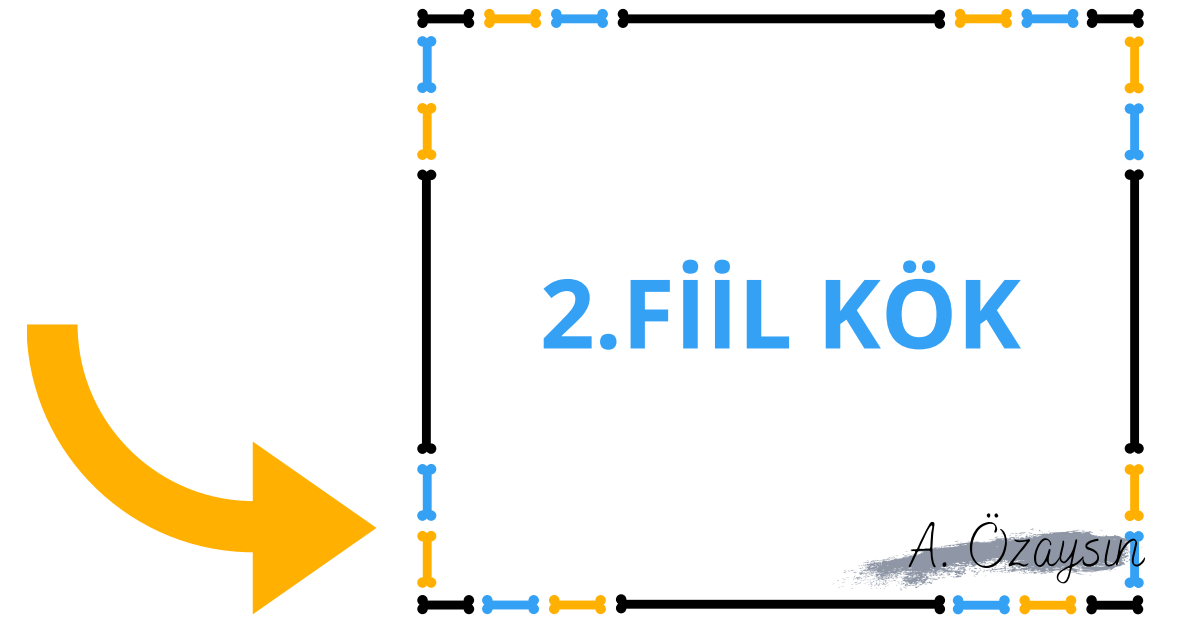
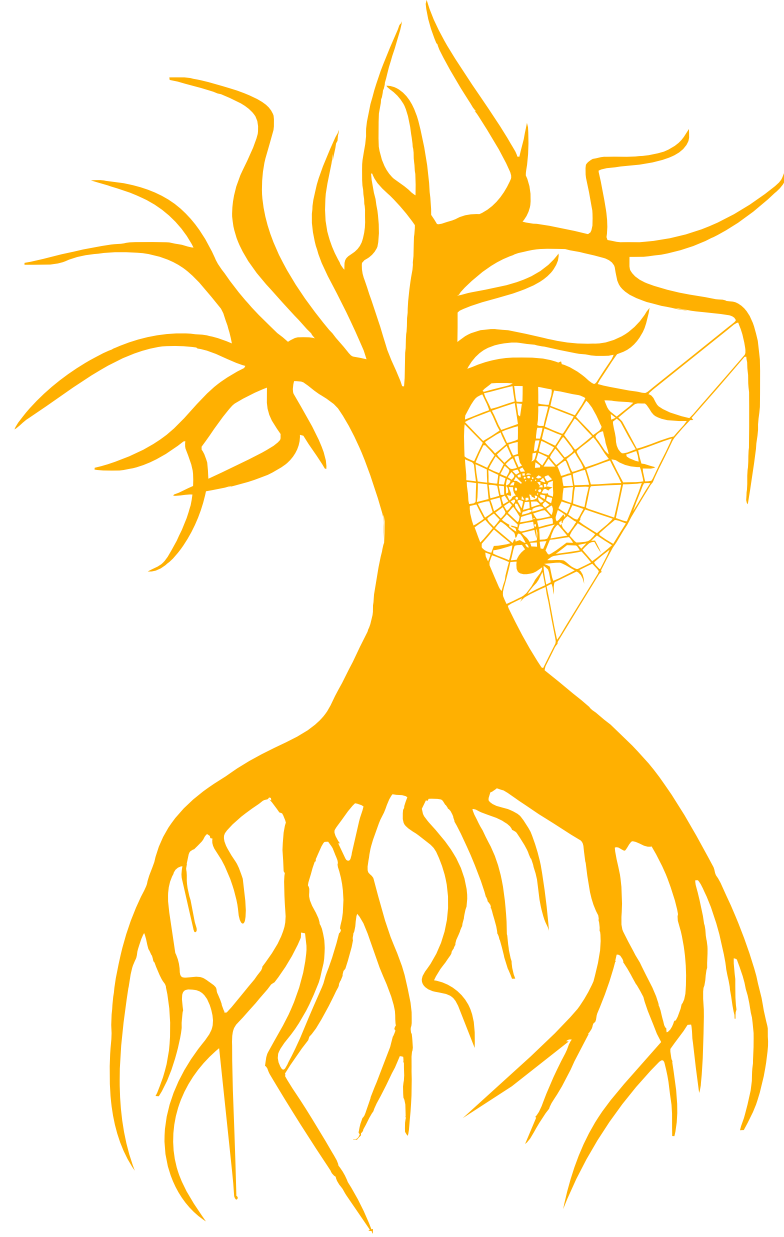

kum-sal-da

söz-lük-te

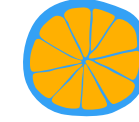
Kökler isim kök ve fiil kök olmak üzere
ikiye ayrılır:

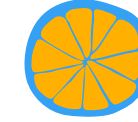
İsim kökler “-mak / -mek” eki almazlar.

1.İSİM KÖK

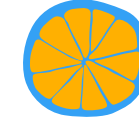
Varlıkların,
kavramların ve
duyguların adları
olan köklere isim
kök denir.

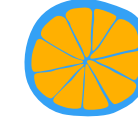
akıl-lı

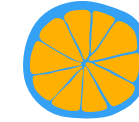
defter-den

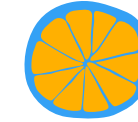
kalem-lik

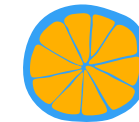
saat-te

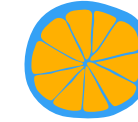
çanta-yı

okul-a

bardak-lar

böcek-ler

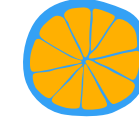
çantamak, deftermek, bardakmak,
okulmak, saatmek, akılmak,

-mek, -mak eklerini alamazlar

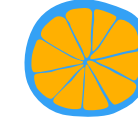
Fiil kökler “-mak / -mek” eki alabilirler.

2.FİİL KÖK

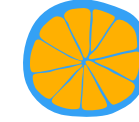
İş, oluş veya durum bildiren köklere fiil kök denir.

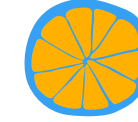
as-kı

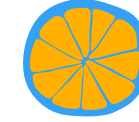
sev-gi

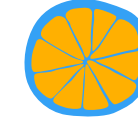
gel-ecek

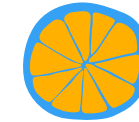
vur-du

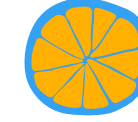
bil-gi

seç-me

gör-üş

sol-gun

Fiil kökler sonuna kısa çizgi (-) konarak yazılır ve bu kısa çizgi «-mak/-mek» şeklinde okunur.

Örn: gelmek, gitmek, koşmak, bilmek vb.

A. Özaysın

EKLER

Ekler tek başlarına anlamsızdır.

Bir veya birden çok sestten oluşabilir.

Ekler, ses olaylarına uğrayarak farklı şekillerde yazılabilir.

Türkçede "kök + yapım eki + çekim eki" sırası vardır.

EK NEDİR?

Sözcüklerin sonuna eklenerek yeni sözcükler türeten veya eklendiği sözcükle diğer sözcükler arasında anlam ilişkisi kuran seslere ek denir.

EKLER

1.YAPIM
EKLERİ

2.ÇEKİM
EKLERİ

1.YAPIM EKLERİ

Eklendiği
sözcüklerden
yeni sözcükler
türeten eklere
yapım eki
denir.

Yapım ekleri eklendiği sözcüğün anlamını değiştirir, yeni bir anlam kazandırır.

Yapım eki almış sözcüklere türemiş sözcük denir.

Sözcüğün yapım eki almış haline gövde adı verilir.

Yapım ekleri hem köke hem de gövdeye gelebilir.

Yapım ekleri her zaman çekim eklerinden önce gelir.

Bir sözcük birden fazla yapım eki alabilir.

Yapım ekleri sözcüğün türünü de değiştirebilir.

kitap – lık

çiçek – çi

akıl – sız

ev – cil

vatan – daş

Türk – çe

söz – lük

onur – lu

ev – len (mek)

göz – le (mek)

iyi – leş (mek)

garip – se (mek)

baş – la (mak)

şaka – laş (mak)

kara – r (mak)

telaş – lan (mak)

seç – im

öğret – men

çekin – gen

böl – ge

öv – gü

say – gı

dur – ak

yaz – ıcı

gez – dir (mek)

piş – ir (mek)

çek – il (mek)

süs – len (mek)

anla – t (mak)

kop – ar (mak)

yaz – dır (mak)

ol – uş (mak)

2.ÇEKİM EKLERİ

1.

Çokluk Ekleri

2.

Hal Ekleri

3.

İlgi Ekleri

4.

İyelik Ekleri

1.

Çokluk Ekleri

Çokluk ekleri isimlerin sayı bakımından fazla olduğunu belirtir.

(-lar / -ler): kitap-lar, defter-ler, kelebek-ler, çiçek-ler vb.

Cümleye çokluk dışında çeşitli anlamlar da katabilirler.

Türkler tarih boyunca birçok devlet kurmuştur. (millet anlamı)

On yaşlarında bir kızı var. (yaklaşık anlamı)

Akşama Ailer bize geliyor. (aile anlamı)

Sabahları mutlaka kahve içerim. (her anlamı)

Çocuk ateşler içinde yatıyor. (abartma anlamı)

Bu topraklardan nice Yunus Emreler çıkar. (benzerlik anlamı)

A. Özaysın

2.

Hal Ekleri

İsimlere belirtme, yönelme, bulunma ve ayrılma anlamı katan eklerdir. İsmin beş hali vardır.

Yalın Hali: ek yoktur

Belirtme Hali: “-ı, -i, -u, -ü”

Yönelme Hali: “-a, -e”

Bulunma Hali: “-da, -de, -ta, -te”

Ayrılma Hali: “-dan, -den, -tan, -ten”

Belirtme Hali

Sabahtan beri evi boyuyorum.

Kitabı bana uzatır mısın?

Tek vuruşta odunu ikiye böldü.

Ütüyü prizden çektin mi?

Masayı yan tarafa çektik.

Şu şişeyi tutar mısın?

Yönelme Hali

Artık eve gitmeliyiz.
Okula gelince onu gördüm.
Kalemi duvara fırlattı.
Egeye bir gezi yapalım mı?
Konuyu babana anlatmalısın.
Perdeye uygun bir renk seçmeliyiz.

Bulunma Hali

Amcam hastanede çalışıyor.

Dün fabrikada yangın çıkmış.

Çantam sizde kalmış.

Sınıfta çok az öğrenci var.

Şehrini haritada gösterir misin?

İstanbul'da tıp okuyorum.

Ayrılma Hali

İzmir'den döneli bir ay oldu.
Bir arkadaşımdan duymuştum.
Bebekten bir ses duyuldu.
Sen benden ne istiyorsun?
Tam şuradan aşağı düştü.
Bahçeden kovayı getirir misin?

3.

İlgi Ekleri

İsimleri birbirine bağlayarak tamlama oluşturan eklerdir.

İlgi ekleri şunlardır: “-ın, -in, -un, -ün”

Evin kapısı aniden açıldı.

Bölümün son kısmına geldik.

Daha kitabın kapağını açmadın.

Denizin sesi buraya kadar geliyor.

Havuzun derinliği sana uygun mu?

Kapıın gıcırtısı nihayet kesildi.

4.

İyelik Ekleri

Bir varlığın kime veya neye ait olduğunu bildiren eklerdir.
Aitlik eki olarak da bilinir.

Kitabım getirmeyi unuttum. (benim kitabım)

Defterin nerede senin? (senin defterin)

Oyuncağı kaybolmuş. (onun oyuncağı)

Projemiz harika oldu. (bizim projemiz)

Arabanız çok güzelmiş. (sizin arabanız)

Kalemleri kırılmış diye ağlıyor. (onların kalemleri)

A. Özaysın

Uyarı

Üçüncü kişi iyelik eki ile belirtme hal eki birbirine karıştırılmamalıdır. "Kimin" sorusunu sorduğumuzda cevap alabiliyorsak iyelik, alamıyorsak belirtme hal eki olur.

Çiçeği masaya bırak. (Kimin çiçeği – cevap yok – belirtme hal eki)
Çiçeği çok hoş kokuyor. (Kimin çiçeği – onun çiçeği – iyelik eki)
Evi bir günde temizledik. (Kimin evi – cevap yok – belirtme hal eki)
Evi bu mahalledeymiş. (Kimin evi – onun evi – iyelik eki)

